

ZIEN EN GELOVEN

Na de dood en verrijzenis van Jezus trokken zijn leerlingen zich terug in een bovenzaal in Jeruzalem uit angst voor vervolging. En terwijl zij daar zo angstig bij elkaar zaten en druk bespraken wat er allemaal de laatste dagen was gebeurd, verscheen Jezus ineens in hun midden en zei: "Vrede zij u. Zoals de Vader mij gezonden heeft zo zend Ik u". Dit laatste zou pas gebeuren met Pinksteren, ongeveer vijftig dagen na Pasen.

Vorige week hebben we in de lezing kunnen horen dat één van de leerlingen ontbrak, namelijk Thomas. Thomas kon niet geloven dat zijn mede-leerlingen zeiden dat Jezus aan hen verschenen was. Hij wilde zeker weten, hij wilde zien en niet geloven wat de anderen zeiden. Want waar was dat geloof van die anderen op gebaseerd? Jezus was gestorven, dat was toch bij iedereen bekend! Thomas vond dat als hij zijn vinger niet op de plaats van de spijkers kon leggen en zijn vinger niet kon steken in de wond aan Jezus' zijde, hij niet zou geloven. Acht dagen later verscheen Jezus weer in de bovenzaal en riep Thomas bij zich. En Thomas zag en wist: Dit is de verrezen Heer. Hij nam dit pas aan toen hij met eigen ogen zag. Maar geloven is iets aannemen wat je nog niet ziet. Daarom zeg Jezus ook: "Zalig die niet gezien en toch geloofd hebben".

Ook deze week horen we in de lezing dat zijn leerlingen opnieuw twijfelen aan de plotselinge aanwezigheid van Jezus in de bovenzaal. Jezus vraagt: "Waarom komt er twijfel op in uw hart?" Ze kunnen nog steeds niet geloven dat Jezus verrezen is. Opnieuw willen ze een bewijs voor hun geloof: ze willen Hem betasten en zien. Geloven sluit dus ook hoop in, namelijk om de twijfel buiten de deur te houden. Maar geloven sluit ook liefde in, namelijk datgene wat nog niet geweten wordt, dat verlangen we eens te weten. Voordat er sprake is van echt weten (want echt weten doen we pas als we God zelf zien zoals bij de leerlingen in de bovenzaal), nemen we in ons geloof aan dat iets waar is, dat we (nog) niet met eigen ogen gezien hebben. Kunnen we dat: geloven als aannemen van iets wat we niet zien? Dat is de vraag die ons gesteld wordt na Pasen.

SV

Uit: Parochieblad St. Andreasparochie nr. 15, 29 april 2006